

Reforma terja dejanj!

Dvakrat so odgovorni predstavniki novomeške občine (obč. skupščine, komiteja, odbora SZDL in sindikata) v zadnjem času pretresli položaj v zvezi z uresničevanjem gospodarske reforme: na sestanku z ljudskimi poslanci 6. avgusta in na posvetu z vodilnim političnim aktivom občine 12. avgusta. Ugotovitve in razprava obeh srečanj potrjujejo približno to, na kar smo naleteli tudi v drugih občinah našega ožjega področja: da večina neposrednih proizvajalcev še vedno ne pozna bistva gospodarske reforme. Vsi pomenki, načrtovanja, iskanje izhodov iz zagat in vse drugo se vrti še vedno samo okoli cen, podražitev in podobnega, še to pa je največkrat ostalo v krogu tistih, ki bi bili prvi poklicani, da vsa ta vprašanja podrobno in konkretno razložijo vsem članom delovne organizacije. Zato se bistvo reforme zožuje v napačne predstave, da so spremenjene cene pri tem osnovno vprašanje.

Obe novomeški posvetovanji sta opozorili na daljnosežni pomen gospodarske reforme, ki naj sproži hitrejši razvoj intenzivnejšega gospodarjenja in poslednje dohodek po delu. Samo tak prehod v boljše gospodarjenje nam omogoča nadaljnje postopno izboljšanje življenjske ravni delovnih ljudi. Čeprav je od začetka prvih ukrepov in smernic za uresničevanje reforme minilo že več tednov, pa sta posvetovanji hkrati pokazali porazno stanje v številnih delovnih organizacijah v občini:

— komaj 20 odst. delovnih organizacij ima pripravljene več ali manj konkretne programe za uresničitev nalog ob reformi;

— 24 odst. je takih organizacij, v katerih so do prejšnjega tedna pripravili samo prve preračune; ugotovili so stare in nove pogoje poslovanja ter obstali pri teh številkah;

— kar 40 odst. je podjetij, v katerih se nimajo zbrani podatki, kaj jim prinaša oz. nalaga reforma;

— 16 odst. pa je takih delovnih organizacij, v katerih eno-

stavno čakajo na razvoj dogodkov z neprizadetim vzdušjem: »Bo že kako, tudi to reformo bomo prestali...«

Taka lagodnost spričo usodnih in odgovornih nalog, ki so zdaj pred sleherno našo delovno organizacijo, je seveda skrajna lahkomišelnost, pa tudi škodljiva brezbržnost, spričo katere bo občinska skupščina morala takoj zaostriti vprašanje osebne odgovornosti odgovornih ljudi v takih podjetjih in ustanovah.

Tak položaj kaže, da nekateri direktorji in komunisti v občini pri sedanjih odgovornih nalogah niso opravičili zaupanja. Vse prelagodno se lotevajo svojih poslov, čeprav je na dlani, da je rešitev za sleherno delovno organizacijo samo v dvigu storilnosti in zmanjšanju vseh številnih notranjih rezerv na kar najmanjšo mero. Vse ugotovitve tudi kažejo, da je v mnogih kolektivih delovna storilnost globoko pod povprečjem, instrumenti gospodarske reforme pa terjajo evropsko povprečje. Delovna disciplina je marsikje sila nizka, ni no-

tranjih predpisov o organizaciji dela, prav ta pa je v mnogih primerih najšibkejša točka, da ne gospodarimo bolje. Udeleženci so v raz-

njem delu in da takoj sestavijo krajše in daljše programe za izpolnitev nalog, ki so zdaj pred sleherno našo delovno organizacijo.

pravi opozorili na pravcato razpuščenost, ki vlada v nekaterih kolektivih, v katerih posamezniki zapuščajo delovna mesta sredi dela in prihajajo ali odhajajo z dela, kakor se komu zljubi. Imamo kolektive (žal na posvetih nismo slišali konkretnih imen), ki sprašujejo občinsko vodstvo, za »koliko smemo povečati osebne dohodke«, imamo pa tudi take, kjer začinjajo sestane delovne organizacije s stavkom:

»Zbrali smo se, da bi povečali cene našim proizvodom, da bomo kos nalogam gospodarske reforme.«
Zal je bil tudi v tem primeru podatek samo načelen in ne konkreten, čeprav sta obe posvetovanji jasno podčrtali nujno zahtevo: REFORMA TERJA DEJANJ. NE BESED!

Kako malomarno se lotevajo uresničevanja nalog reforme v posameznih delovnih organizacijah, je bilo razvidno iz ugotovitve občinskega političnega vodstva: po 8 posvetih in razgovorih o pomenu reforme in po kontroli, kaj je bilo potem narejenega, sta občinski komitej ZKS in obč. odbor SZDL ugotovila: vse naloge so se ustavile v istem krogu, ki je te naloge sprejel nase! Do delavca, ki bi moral biti aktivno vključen v uresničevanje reforme, navodila in naloge sploh še niso prišle! Tudi posamezni direktorji niso zagreti za te naloge, strokovne službe v kolektivih pa bi lahko dale veliko več od sebe, kot dajejo zdaj. Gre skratka za to, da odkrijejo napake v doseda-

Vreme

OD 19. DO 29. AVGUSTA
Med 20. in 22. avgustom deževje z ohladitvijo. V ostalem lepo vreme. Okrog 29. avgusta poslabšanje.
Dr. V. M.

Izjava političnega sekretarja CK ZKS
Mihe Marinka

SKRAJNO SEM OGORČEN NAD TISTIMI, KI NAVI- JAJO CENE

Politični sekretar centralnega komiteja ZK Slovenije tovariš Miha Marinko je ob svojem obisku 15. jubilejnega Garanijskega sejma v Kranju v posebni izjavi za »Glas Gorenjske« v zvezi z gospodarsko reformo med drugim dejal tudi naslednje:

»Skrajno sem ogorčen nad tistimi, ki v sedanjih situaciji navijajo cene, ki z izkoriščanjem trenutnega položaja skušajo priti na zeleno vejo. O tem morate več pisati. Na CK ZK Slovenije smo že sklenili, da bomo ostro ukrepali proti takim ljudem in kolektivom. Nikjer v svetu ni tega, nikjer v kapitalističnih državah, pri nas pa celo nekateri komunisti skušajo na tak način izmalčiti reformo. Za take komuniste v vrstah Zveze komunistov ni mesta!

Gospodarska reforma bo morala odpraviti vrsto slabosti, ki so se v zadnjih letih pojavile v našem gospodarstvu. Trgovina na primer sploh ni v stanju, da bi usmerjala proizvodnjo, to pa je njena naloga. Neposredno trgovaška podjetja bi morala kooperirati s proizvajalci. Zadruga odkupuje od kmetov pridelke le zaradi marže; to je navadno špekuliranje! Zakaj ne bi kmetje prodajali neposredno trgovskim podjetjem, s tem pa bi z odstranitvijo enega posrednika cene lahko precej znižali! Tudi kmetijska posestva se niso obnesla glede kooperacije s kmeti; kooperacija tako ostaja le na papirju, pogodbe so formalne, posledica tega pa so samo višje cene. Ne od zadrž in ne od kmetijskih posestev ni tistega učinka, katerega smo od njih pričakovali. Reforma bo morala te stvari urediti. Delno je vzrok za tako stanje tudi v tem, ker smo v povojnih letih prehitro izvedli migracijo prebivalstva iz dežele v mesta.«

Avtomobilska cesta bo za 11 cm višja

Na odseku avtomobilske ceste Ljubljana—Zagreb med Otočcem in Kronovim rekonstruirana novomeško cestno podjetje asfaltno prevleko, ki je bila za sedanji in bodoči promet preslabo dimenzionirana. Takrat so računali, da bo vzdržala 10 let, vendar so strokovnjaki po ASHO testu, ki se v zadnjem času uveljavlja tudi pri nas, ugotovili, da je bila grajena le za 5 let.

Voziče bodo dvignili za 11 centimetrov tudi čez betonске robnike. Rob ceste bo potem označen z belo barvo, tako kot sredina. Na prehodu med betonom in asfaltom v Kronovem so zgradili 25 m dolgo rampo, da skoraj ne bo čutiti topnice.

Število težkih vozil na tej cesti je zelo naraslo in cesti bi bilo treba obnoviti vse do Ivančne gorice, vendar za enkrat še ni sredstev. Sedanja rekonstrukcija obsega 2,3 km.

Tole je posnetek z novomeškega Glavnega trga v petek, 13. avgusta 1965, ob 9.12. Vsako minuto je prometni vrvež drugačen: zdaj ženska z otrokom pred vprežnim vozom, zdaj kolesar pred avtobusom, zdaj starček pred vespo... Pešci se sprehajajo čez cesto, kjer jim je najbolj pri roki — nihče pa ne pomisli, da se vsak trenutek lahko znajde pod kolesi. Po pravici povedano: barvane prehode za pešce poletno sonce in dež na kockah izbrišeta že v nekaj dneh. Enkratno barvanje prehodov pa stane 200.000 dinarjev! Več berite o nevarnosti na cestah na 11. strani v sestavku: Kam voznik?

Obračun naročnine za 1965

Zaradi številnih ponovnih vprašanj glede naročnine za leto 1965 sporočamo vsem našim naročnikom:

za I. polletje 1965 ste že plačali letos	
spomladi ...	600 din
za julij 1965 dolgujete naročnino po starem ...	100 din
za preostalih 5 mesecev do konca leta (avgust — december) pa dolgujete povečano naročnino:	
5 x 260 din ...	1300 din

Po gornjem obračunu bomo torej za II. polletje pobrali od vseh starih naročnikov po 1400 dinarjev. Kdor kupuje Dol. list v trafiki, bo plačal zanj od 1. julija do 31. decembra (za 27 števil) skupno 1520 din.

Vsem starih naročnikom smo zaračunali naš tednik do konca julija po stari ceni, za vse naročnike pa velja po 1. avgustu nova naročnina.

Podražitev za 1965 znaša torej 800 dinarjev.

UPRAVA DOLENJSKEGA LISTA

Priprave na rebalans proračuna

V občinski skupščini v Novem mestu že teko priprave za rebalans občinskega proračuna, svet za plan in finance pa bo v najkrajšem času o tem razpravljala. Na prvi prihodnji seji sicer ne bodo mogli razpravljati o dokončnem rebalansu, pač pa bo tekel pogovor o merilih za omejitve v proračunski potrošnji.

Prihodnji teden v našem listu:

- Pošteno in nepošteno
- Krški papirničarji o novem dinarju
- Nelojalna konkurenca v KZ?
- Tragedija zaradi strupa
- Kdo bo ob milijone?
- Zares: TAKI SMO!

Odločite se: „Sadjar bom postal!“

Letos je nanoslo, da je mladini, ki je končala osemletko, na voljo zelo malo učnih mest v obrti, pa tudi mnoge srednje strokovne šole so pripustile k sprejemnim izpitom samo odlične in prav dobre dijake. Mnogo mladih ljudi se še vedno s skrbjo vprašuje: »Kam oditi, za kaj se odločiti?« Najbrž je malokdo pomislil na sadjarsko šolo v Krškem, ki še nima zasedenih vseh mest in po dvoletnem pouku nudi kvalifikacijo sadjarja. Šola deluje v okviru kmetijskega izobraževalnega centra iz Celja.

Sadjarska šola v Krškem je nadaljevanje šole, ki je nekdanj delovala na Radni pri Sevnici. Zaradi precejšnje bodočnosti, ki jo ima sadjarstvo v našem kmetijstvu, zlasti pa v krški občini, kjer

320 prodanih prašičev v Brežicah

Zivinski sejem je bil 10. avgusta v Brežicah izredno slabo obiskan. 14. avgusta so na tedenski sejem prašičev pripeljali 585 živali, od tega 350 mlajših od treh mesecev. Za 300 prodanih prašičev, starih do treh mesecev, so zahtevali do 550 din za kg žive teže, medtem ko so za 20 prodanih živali, ki so bile starejše od treh mesecev, zahtevali po 420 din za kg žive teže.

Če ne morete v uk ali v srednjo strokovno šolo, se lahko odločite za sadjarski poklic – V sadjarski šoli v Krškem vas bodo rade volje sprejeli – Srednje kmetijske šole v Sloveniji izobrazijo vsako leto 738 kmetijskih tehnikov, poklicne kmetijske šole pa le 413 poklicnih kmetijcev, četudi prav slednjih potrebujemo neprimerno več

v Stari vasi nastaja 170 hektarski plantažni sadovnjak, so področne kmetijske organizacije spodnjeposavskega bazena šole za Radne, ko ji je grozila ukinitve, preselje v Krško. Prva generacija gojenčev, ki so začeli s šolanjem v Krškem, je letos šolo že končala, fantje in dekleta pa zdaj že delajo kot poklicni sadjarji po raznih obratih.

Sodobna sadjarska proizvodnja se pri nas šele razvija in prav gotovo potrebuje dobre strokovne kadre, zlasti pa delavce, ki so večji samostojnega dela v sadovnjaku. Na trgu je iz leta v leto večje pomanjkanje domačega namiznega sadja. Družbeni sadjarski obrati so še premajhni, zasebno sadjarstvo pa je večidel tako obubožano, da na trzišču ne pomeni veliko. Investicijska politika v kmetijstvu se bo zategadelj morala usmeriti v večje naložbe za razvoj sadjarstva, pred kmetijskimi organizacijami

pa je hkrati zelo odgovorna naloga: pripraviti obnovo zasebnega sadjarstva. Dodati velja še to, da je sadjarstvo najbolj donosna panoga, ki zelo obilno vrača vložena sredstva.

Mnoge dosedanje naložbe v sodobne sadjarske obrate niso uresničile pričakovanj prav zato, ker na novih obratih ni bilo strokovno usposobljenih delavcev sadjarjev, ki bi se morali ukvarjati z neposredno proizvodnjo v sadovnjaku. Načrti so bili lepi,

Beseda o bizeljskem vinu

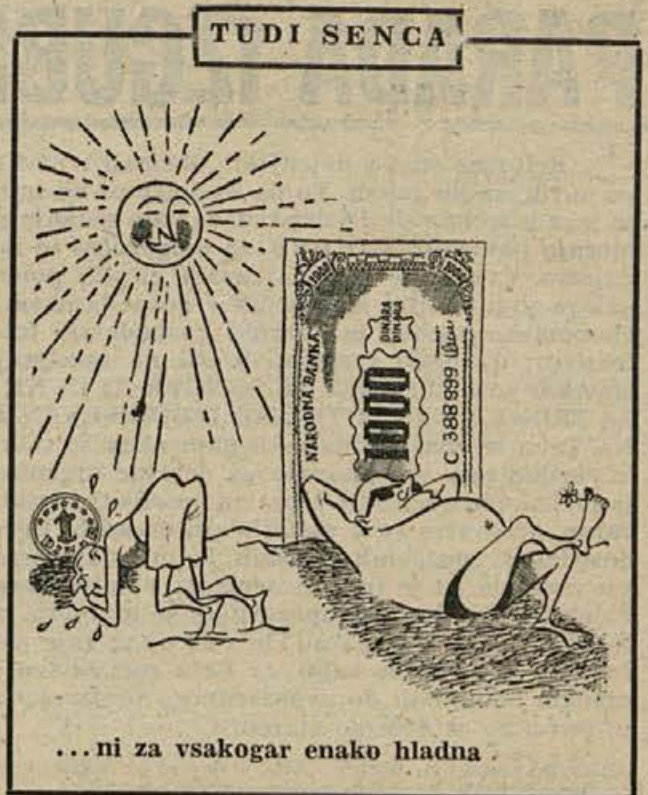
Naše bralce opozarjamo na kmetijske nasvete, ki bodo v radiu Ljubljana v sredo, 25. avgusta: tokrat bo ob 12.30 (pol enih popoldne) govoril o bizeljskih vinih, njihovi vzgoji in prodaji tovariš Ferdo Šepetavc. Ne zamudite zanimivega prenosa!

ekonomski izračuni tudi, strokovnjakov s srednjo in višjo izobrazbo je bilo dovolj, ni pa bilo sadjarjev, ki bi znali drevje negovati in gojiti. Drevo je živa stvar, ki zelo hitro občuti naravne in druge zunanje vplive.

Čeprav smo zdaj ob prvih začetkih reforme skoroda izgužili tla pod nogami, bi morale kmetijske organizacije o vzgoji sadjarjev, ki naj obnovijo družbeno in zasebno sadjarstvo, razmišljati zelo resno. Iz vrst mladine naj povsod izbirajo tiste, ki imajo veselje za ta poklic! Mnogim mladim ljudem, ki v teh trenutkih ne vedo ne kod ne kam, pa bo lahko pomagala odločitev za študij na sadjarski šoli v Krškem.

Srečanje kmetov in kooperantov v Brežicah

Občinski odbor SZDL v Brežicah je v nedeljo 15. avgusta povabil na razgovor okoli 35 kmetov in kooperantov iz raznih krajev občine. Zbrali so se že ob sedmih zjutraj in si dopoldne ogledali najprej Posavski muzej, nato pa so odšli na topolove plantaže v Vrbinji. Ogledali so si hleve Kmetijsko gozdarskega podjetja v Sentlehartu in hleve brežiške KZ v Trnju, nazadnje pa še tople grede na Catežu. Ogledu je sledil razgovor o gospodarjenju v kmetijski panogi in ostalih gospodarskih problemih v občini. Udeleženci so menili, da so takšna srečanja zelo koristna.

INLES RIBNICA: za drobec pod planom

Kolektiv kombinata Inles v Ribnici je v juliju proizvedel za skoro 340 milijonov dinarjev izdelkov ali le dobrih 85 odstotkov mesečnega plana, medtem ko so v prvih sedmih mesecih leta dosegli že dve milijardi 629 milijonov ali 99,85 odstotkov sedemmesečnega plana. Julijski proizvodni plan je presegel le obrat Dolenja vas, kjer že nekaj mesecev delajo s skrajšanim delovnim časom, in sicer za 10,6 odstotka, ostalih

pet obratov pa je bilo pod planom. Sedemmesečni proizvodni plan so presegli obrati Podpreska (22,12 odst.), Dolenja vas (13,43 odst.) in Ribnica (3,71 odstotka).

Izvozni plan so v minulih sedmih mesecih dosegli le 40-odstotno. Inozemski kupci so ob uvajanju novega gospodarskega sistema pokazali precejšnje nezaupanje oziroma so raje počakali kakšni ukrepi bodo sprejeti. Podjetje pričakuje, da bodo v naslednjem obdobju lahko prodali zalogo izvoznega blaga in tako nadomestilo zamujeno. Pričakujejo tudi, da se bodo sprico novih deviznih predpisov lažje vključili v mednarodno delitev dela.

Za 5 din cenejše mleko v Kočevju

V Kočevju lahko potrošniki od nedelje kupujejo mleko po 135 dinarjev liter, medtem ko je bilo doslej po 140 din. Pocenili so se tudi nekateri mlečni izdelki. Precej so znižane tudi cene mesa in mesnih izdelkov, kakor predvideva zvezni predpis o cenah mesa. O znižanju cene belemu kruhu smo že pisali zadnjič, verjetno pa se bo pocenili tudi črn kruh.

V torko so na seji sveta za blagovni promet razpravljali o maržah in maloprodajnih cenah, za katere je pristojna občinska skupščina. O tem bomo podrobneje poročali prihodnji teden.

Žabječani obirajo hmelj

Skoraj vsi stanovalci iz gozda Žabjeka so te dni na obiranju hmelja v Srebrničah. Mnogi so si v bližnjem gozdu postavili šotere. »Naj tudi mladi zaslužijo,« pravijo starši, predvsem zaposleni Cigan, kajt obiranje hmelja je pač tak posel, pri katerem marljivo obiralci lahko dobro zaslužijo.

Gostinstvo na vrtiljaku cen

V novomeškem METROPOLU problem kalkulacija, v KANDIJI že brez notranjih rezerv, v DELAVSKI RESTAVRACIJI poskusne cene – Promet bistveno nespremenjen – Kako delati, da bosta gostinec in gost ostala prijatelja?

• Direktor hotela METROPOL:

»S 15 do 20-odstotno podražitvijo pijač in jedil ne krijemo vseh stroškov, ki jih je sprožil val najnovejših cen. Presedeli smo ure in ure, do prave kalkulacije glede na neustaljene cene ne moremo priti. Storitnost? – treba jo je povečati. Izmenje bomo uredili tako, da bo osebje polno zaposleno. Zaostri smo delovno disciplino in pričakujemo zlasti padec pri bolniških. Novih delavcev ne nameravamo sprejeti. O povečanju osebnih dohodkov tudi še nismo govorili; kolektivno pojasnjujemo, da bodo večji prejemki prišli le, če se povečata storitnost in promet. Trenutno nad prometom nimamo pritožb, padec pričakujemo v naslednjih mesecih.«

• Direktor hotela KANDIJA:

»Notranjih rezerv v delovni sili ali kje drugje – če izvzamem, da bomo nekvalificirane delavce poskusili za-

menjati s kvalificiranimi – nimamo. Za nami je počiščeno, ker smo počrpali vse, kar se je dalo. To je bilo v obdobju, ko je bil naš osrednji smoter urediti hotel. Kar se tega tiče, so prišli večji sado-vi. Šele letos. Povečali smo število ležišč od 15 na 35, od tega smo petnajst postelj dobili tako, da smo izselili svoj personal v druga stanovanja. Pet postelj za goste imamo

KRŠKO: »na pamet« ne bomo reformirali!

8. avgusta je obiskala Krško veččlanska komisija republiškega izvršnega sveta, ki jo je vodil dr. Pavle Rozman. Komisija je v neposrednem stiku s predstavnikmi delovnih organizacij ugotavljala gibanje cen, stanje po reformi in to, kako so se kolektivni na reformo pripravili. Na splošno velja ugotoviti, da se v večini delovnih organizacij kljub pogostim opozorilom na nove ukrepe niso pripravili kaj prida vestno. Prav zategadelj pa zdaj marsikje izgubljajo čisto brez potrebe glavo, sprejemajo odločitve na vrat na nos in skušajo reševati situacijo (ki jih je prehitela) kar »na pamet« ne da bi imeli pri rokah prepotrebne, zelo podrobne analize.

zunaj hotela. Gostom poskušamo nuditi, kar moremo. Resno razmišljamo o tem, da bi znižali ceno piva. Pivo dobavljamo s svojim kamionom iz Karlova ceneje, kot bi ga dobili pri domačem grosistu. Glede na vse to nam še kar dobro gre, osebni dohodki so primerni in jih vsaj zdaj še ne nameravamo povečati. – Mimogrede še tole: radi bi hotel tako uredili, da bi bil res podoben sodobnemu gostišču. Znotraj je že marsikaj izboljšano, prah z makadamske ceste, ki pelje na Grm in neprijetni duhovi iz sosednje mesarije pa nam ne delajo reklame. Upoštevajmo, da pripeljejo modernizirane ceste v naše kraje vedno več turistov, mi pa smo jih dolžni kulturno postreči.«

• Računovodkinja DELAVSKE RESTAVRACIJE:

»Pred podražitvijo (2. avgusta) se je s prvim kosilom hranilo povprečno 20 abonentov več kot po podražitvi, pri drugem meniju pa je razlika 20. Zadnje dni prodamo drugih kosil skoraj toliko kot prvih. Hrano smo podražili za 33 odstotkov, tako da abonent plačajo: za kosilo 370 in 300 din in za večerjo 240 din. V prosti prodaji je prvo kosilo 430, drugo 360 in večerja 280 din. Cene so poskusne.«

ŠOLSKI CENTER ZA BLAGOVNI PROMET BREŽICE

SOLA ZA PRODAJALCE (prej TRGOVSKA SOLA)

bo v šolskem letu 1965/66 sprejela

60 (šestdeset) učencev prvega letnika

Pogoji za sprejem so:

- 1) starost 15–18 let (izpisek iz rojstne mat. knjige)
- 2) končana osnovna šola (šolsko spričevalo)
- 3) telesna in duševna sposobnost za poklic prodajalca (zdravniško spričevalo)
- 4) sklenjena učna vajenska pogodba ali pogodba o štipendiranju.

Lahko se bodo vpisali tudi učenci brez sklenjenih učnih ali štipendijskih pogodb, ako bodo podjetja sprejela učence na obvezno učno prakso (v listem času, ko niso pri teoretičnem pouku v šoli) – (potrtilo podjetja).

Vpisovanje za učence s pogodbami bo 6. septembra 1965 ob 8. uri. Učenci brez pogodb morajo predložiti kolkovano prošnjo (50 din), vse potrebne dokumente in frankirano ovojnico za odgovor ravnateljstva centra najkasneje do 29. avgusta 1965.

Pričetek rednega pouka bo 6. septembra 1965. Učenci iz oddaljenih krajev bodo lahko stanovali v šolskem internatu.

Popravni izpiti bodo 30. avgusta 1965. Ostala pojasnila dobite v ravnateljstvu centra v Brežicah, Prešernova ulica 19-a.

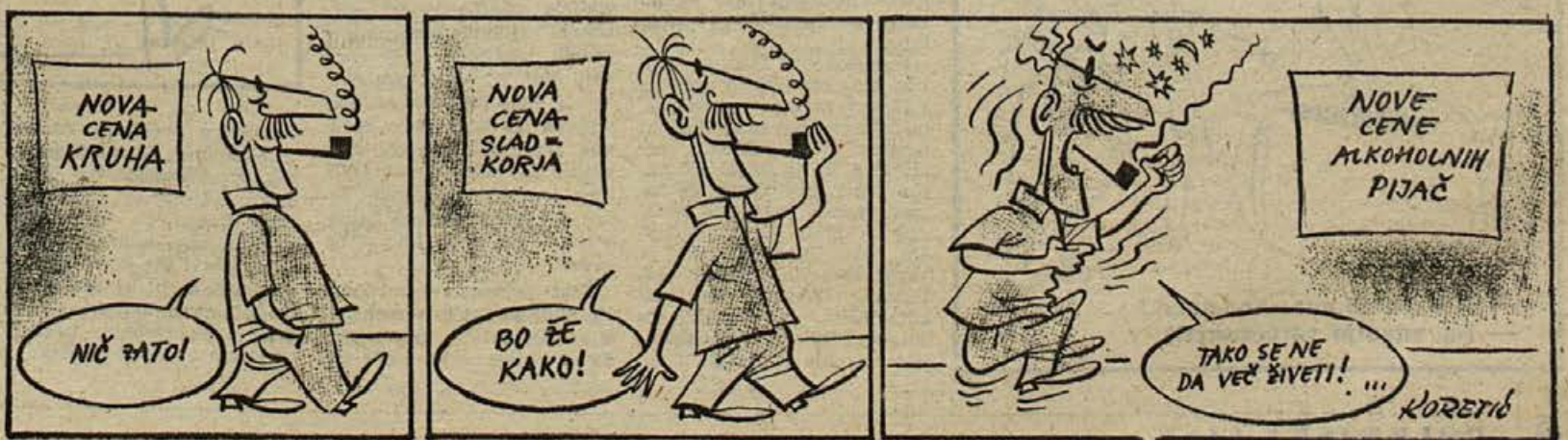
»KLOPOTEC« spet med nami!

Naši bralci so »Klopotec« zadnje tedne verjetno že pogrešali – odslej pa bo spet naš redni gost na tej strani (in še kje drugje, danes n. pr. tudi na 1. strani Dolenjskega lista). Dovolite, da Vam ga še predstavimo: njegov »očec« je prof. Vladimir Koretić, karikaturist »VARAZDINSKIH VIJESTI«, glasila okrajnega odbora SZDL v Varaždinu. Z uredništvom tega pokrajinskega tednika, ki izhaja vsak četrtek v visoki nakladi 17.000 izvodov, imamo že od lanskega decembra dobre tovarniške stike; sodelovanje se kaže tudi v izmenjavi aktualnih karikaturn, na jesen pa bomo tudi osebno izmenjali dosedanje izkušnje pri izdelovanju obeh pokrajinskih časnikov.

Torej: od danes dalje – vsak četrtek spet KLOPOTEC: v zgornjem desnem kotu in na dnu naše 3. strani!

UREDNIŠTVO

KLOPOTEC

PARADA IZGUBLJENEGA ČASA

Reformo smo v dolenjskih občinah v prvi sapi spoznali predvsem po novih, višjih cenah. To pa še dolgo ni bil in ni njen osnovni namen; le-tega je treba videti v dejstvu, da nam sedanje gospodarske spremembe morajo pomeniti osnovo za dolgoročni in načrtni napredek gospodarstva. Čeprav je bilo na raznih mestih ponovno poudarjeno, da je naloga predvidenih sprememb v gospodarskem sistemu ustvariti tako ekonomsko osnovo in okrepiti gospodarski interes vseh delovnih kolektivov, da bočo resnično prešli na razvijanje produktivnosti dela, smo kar pozabili: **BREZ TE OSNOVE NI IN NE MORE BITI POGOJEV ZA TRDNEJŠE IN HITREJŠE IZBOLJŠEVANJE ŽIVLJENJSKE RAVNI.** Tako se zdaj večina vseh pomenkov še vedno vrti okoli previsokih in visokih cen, vse premalo pa delovne organizacije in uprava razmišljajo, kako bi dosledno očpravili dosedanje neskladnosti v svojem poslovanju, predvsem še v materialnih ocnosih. Ogrorno rezerve imamo v dosedanjih poslovnih stroških, ki marsikje presegajo svetovne norme, vse premalo pa je tudi usmerjanja v boljše poslovno sodelovanje med kolektivi. Kljub vsem opozorilom se marsikje niso še prav nič zmenili za odkrivanje notranjih rezerv; raje se jezijo nad reformo in čakajo, češ: »bo že kako...« Celo več: bistvo gospodarske reforme v mnogih kolektivih do neposrednega proizvajalca še vedno ni prišlo — in še vedno se dela po starem.

Delati po starem pa pomeni v mnogih naših kolektivih — delati slabo. Ko so pred dnevi predstavniki novomeške občinske skupščine, odbora SZDL, občinskega komiteja ZKS in sindikalnega sveta med drugim obiskali tudi vodstvo nekoga manjšega podjetja, so se z odgovornimi ljudmi v kolektivu pogovarjali tudi o zvišanju proizvodnje. Na mnenje enega izmed gostov, da bi nakup dveh manjših strojev omogočil podjetju enkrat večjo proizvodnjo in s tem veliko večje dohodke, je upravnik podjetja, oprostite izrazu, bleknil:

»A res?«
Kaj je delal ta človek zadnjih deset let v tem kolektivu? Ni sam, ki nima česa pokazati za vrsto zadnjih let. Običaj je tam, kumoro so ga dogodki in razmere svojčas potisnili. Čas, ki ga je ta leta prebil v podjetju, je zanj (in za kolektiv!) izgubljen.

Ali smo leni — ali pa le ne znamo?

»Veliko več bi lahko naredili, če ne bi bilo teh vražjih zamud!« se jezi dober delavec ob stroju, ko mu zmanjka surovine ali pa priprava ni stekla tako, ko bi bilo treba. France, ki je prišel v tovarno s kmetije Šele pred kratkim, pa se vse prerad naslanja na stroje, spremlja po obratih in po nepotrebnem vedno znova pogovarja s sodelavci. Dva primera — prav nič redka v naših dolenjskih podjetjih! In če v kolektivu nimajo dobrega nagrajevanja po delu in učinku, dela Ivan za lenuha Franceta, ki je prišel v podjetje počivat, popoldan pa bo doma kmetoval in tudi šušmaril.

»Se čudež, da tako sploh gre naprej!« pogostokrat slišimo opazke, ko manese beseda na storilnost v naših podjetjih. Če delajo od 8 ur zares čistih 8 ur, je pa velika sem ponovno slišal o tovarnah in delavnicah naših občin. Precej bližje resnice so: vrsto let že vemo, da storilnost ne dohaja osebnih dohodkov. Ali je vmes lenoba ali kaj drugega?

Res je človek po naravi tagoden, včasih tudi len. A ni, da bi našim delavcem kar počez očitali lenobo. Gre predvsem za boljše organizacijo dela. Ta šepa v prenekateri delovni organizaciji. Znanstveno je dokazano, da vseh 8 ur nihče ne more delati brez oddiha. Na delo, na priprave in na nujne tehnične pogovore odpade skoraj v vsakem primeru dobre tri četrtine delovnega časa, slaba četrtina pa gre na rovaš nepotrebnega čakanja na material, na razne odsotnosti, ne-disciplino in na stanje brez dela. Dokazano je, da odpade od 8 urnega dela na čisto (neto) produktivno delo v posameznih tovarnah od 58 do največ 80 odstotkov delovnega časa. Tu pa se začnajo naše rezerve!

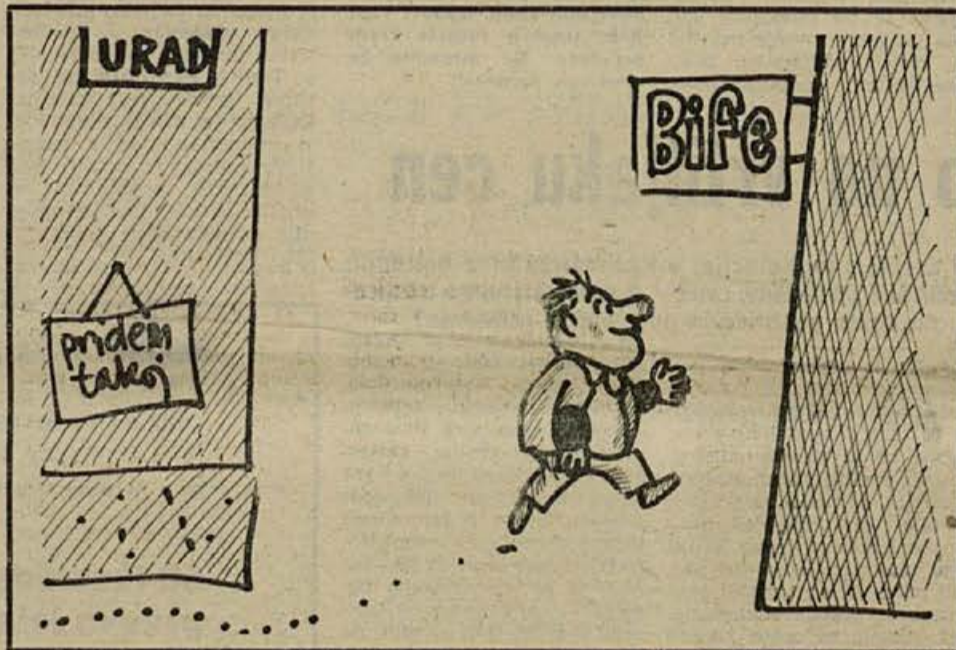
Od boljše organizacije dela si torej lahko obetamo ogromno, saj ni kolektiva, ki bi lahko trdil, da takih rezerv nima! Kaj pomenita dve od 8 ur dela, si pač lahko vsakdo sam izračuna. Strojovne službe v podjetjih, inženirji in tehniki, mojstri in predelavci — vsi imajo tu nešteto priložnosti, da konkretno pomagajo svojemu kolektivu in skupnosti. Čas nam doslej ni pomenil bistvene postavke, če smo že govorili o rezervah. Izgubljeni čas pa znižuj vrednost delovne ure. Dve izgubljeni uri na dan pomenita na leto pri delavcu skoraj dva meseca proč vrženega dela, zaslужka in — zniževanja standarda.

- Nizke produktivnosti v podjetjih so torej krivi
- različni vzroki, ki pa jih
- doslej nismo sprotili (ali pa še sploh ne!) odpravljali.

Vedno dražja administracija

Koliko ljudi živi v naših občinah od svinčnika, točno ne vemo. Znano pa je, da je bilo lani v Jugoslaviji kakih 650.000 ljudi zaposlenih izven gospodarstva, od teh samo v organih oblasti in državne uprave, v zbornicah in bankah, v družbenih organizacijah in podobnih ustanovah približno 188.000 ljudi. V »Borbic« smo brali pred dnevi, da pri-

de pri nas na približno 2 delavce 1 uslužbenec. In če vemo, da dela v gospodarstvu približno 3 milijone ljudi, potem si lahko kmalu izračunamo, kakšno armado uslužbencev je treba k zgorajim 650.000 ljudem še priložiti. Bodimo kratki: država in druga administracija sta nas po podatkih SDK sta-

ljani, okrog 360 milijard dinarjev. Še krajše: vsak uradnikov stoji v Jugoslaviji velja po uradnih podatkih več kot poldrugi milijon dinarjev (računajoč material, plače in potrebne prostore).

Cemu te številke? Da bi se ob iskanju notranjih rezerv zganili tudi ljudje v administraciji, v tisti, ki dela neposredno za državo kot v tisti, ki dela v gospodarstvu in drugje.

Odgovornost je zbledela

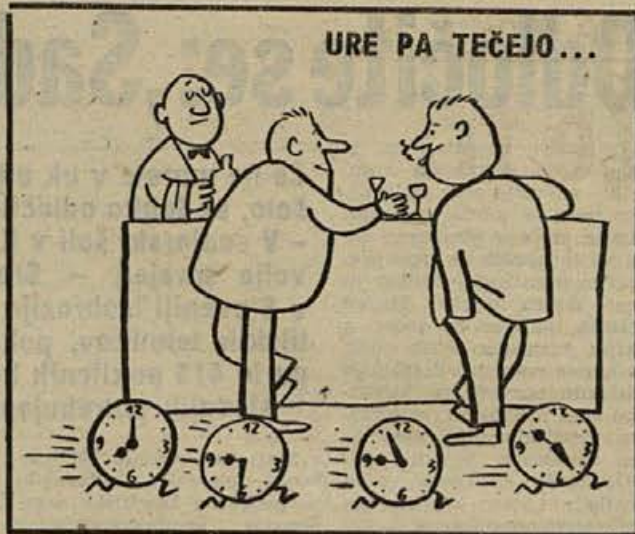
Stopite, kakor smo stopili mi, na ono stran ceste, nasproti vhoda v urad ali tovarno. Do 6. ure so se zvrstili skoraj vsi delavci — le redkokateri je zamudil. Pa so vmes matere z otroki in dekleta, ki so prišla s kolesi od daleč! Potem začno prihajati uradniki in uradnice, pa tehnični kader iz pisarn. Zelite spoznati vrstni red vrednosti posameznih delovnih mest? Povedala vam ga bo lahko ura prihajanja v službo...

Pretiravamo? Postojte zjutraj pred kandijskim mostom v Novem mestu — pa se pričujate, koliko uradnikov in uradnic hiti na delovna mesta še 5, 10, 15 in celo 20 minut čez 7. uro! Gorje, če zamudi delavec v tovarni — takoj je vpisan med zamudnike; administratorji, ki je skrokana prilezla v svojo ambulanto poldrugo uro za zdravnico — se ni zgodilo ničesar... Oglejte si dopoldansko šviganje iz različnih za-

vodov, ustanov in kolektivov na obvezno »kavico« in klepet! Vprašajte se, kaj dela mlada uslužbenka sredi dopoldneva pod frizersko havbo v salonu! Prav dobro ve, da njenega šefa dve uri ne bo nazaj v urad (da pa njen zavod prosijo celo za občinsko dotacijo, to je seveda, malopridnice, nič ne zanima!). S kakšno pravico hodijo z rednimi pol in enournimi zamudami v službe uslužbenki nekaterih ustanov in zavodov, katerih delovni dan traja od 7. do 14. ure? Poznamo uradnice, ki s službenimi spisi v mapah pod pazduhami dopoldne krožijo po mestu in opravijo vse zasebne nakupe!

Vinsko-rdeči satelit in avto pred banko...

Nikar ne trdite, da v administraciji (kakršnikoli žel!) ni rezerv! Poznam uradnika ugledne ustanove, ki vsako dopoldne obvezno obleže novomeška gostišča po takemle voznem redu: ob pol 8. uri je prvi na vrsti Trdinov hram, nato pa slede v krajših razmakih naslednje postaje: kavarina — bife doma JLA — delav-

iz delovne discipline, da se je razpasel oportunistem in norčevanju iz reda, da že skoraj nihče nikomur nič več ni odgovoren za to, kar počneja.

Zdi se nam, da je poslednjikrat, ko še poročamo o neimenovanih delovnih organizacijah, posameznikih in dogodkih, čeprav jih vsi poznamo. Kje so v vseh teh primerih zdrave subjektivne sile, kje sindikat in druge organizacije, pa samoupravni organi? Če bodo molčali tudi zdaj, je zanje (in za nas vse!) sedanja reforma spet samo — kos papirja.

Zaposlenih pa je na tisoče in desetisoče ljudi — v tovarnah, delavnicah, uradih, vseh mogočih pisarnah in še in še... Kot velikanska gora se pnejo nad nami milijoni brezplodnih, izgubljenih, prebesedečenih praznih ur — to pa so že milijarde notranjih rezerv, po katerih hodimo, kakor da ni to vse tudi naše premoženje. Parada izgubljenega časa koraka mimo nas — ali ji bomo odvzeli njen blišče in dragoceno bogastvo, ali pa bomo še naprej tarnali o »nerazvitosti, zaostalosti in nizkem standardu«?

T. GOSNIK

Proslava v Fari: 5. septembra

V Fari ob Kolpi teko zadnje priprave za centralno občinsko proslavo 20-letnice osvoboditve. Na svečanosti, na kateri bodo sodelovali tudi zastopniki občin Delnice in Čabar, bodo dokrili spomenik padlim iz teh krajev. Najprej so predvidevali, da bo proslava 22. avgusta, zdaj pa so se odločili za nedeljo, 5. septembra.

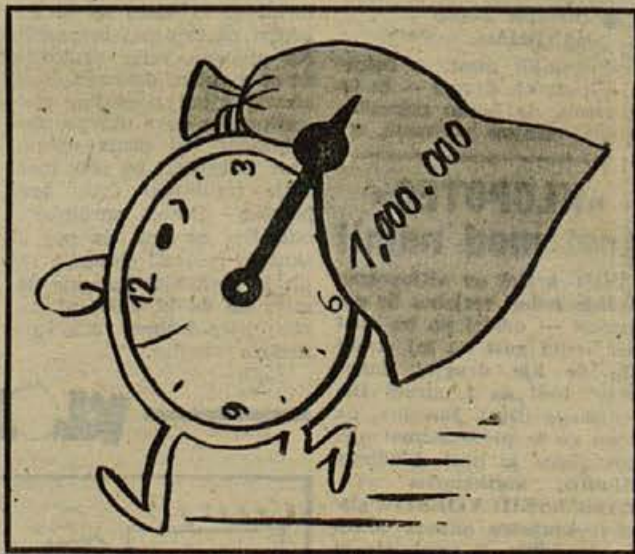
Te dni so pripeljali v Faro zadnji material za postavitev spomenika, vse okoliške vasi pa bodo polepšali ter uredili pročelja in okolico hiš.

Odslej meso v Novem mestu po kakovostnih razredih

Z zvezno odredbo o maloprodajnih cenah svežega mesa so zdaj določene najvišje maloprodajne cene tudi za sveže meso, katerim so se v mesnicah takoj podredili. Svet za blagovni promet občine

Ali je 1 minuta tudi notranja rezerva?

Strahoten je obračun izgubljenega dragocenega časa. Primer: če v tovarni, ki ima tisoč ljudi, vsak delavec vsako uro samo 1 minuto izgubi z nepotrebnim klepetom ali ne-

potrebni počitkom, nanese to v 300 dneh že 40.000 delovnih ur. Obračunajmo jih z nizko režijsko uro — samo s tisoč dinarji, pa že dobimo 40 milijonov dinarjev notranjih rezerv! To je stanovanjski blok, ki bi ga zgradili v 1 letu z eno minutko, zapravljeno z nepotrebnimi pogledi od stroja ali od svinčnika...

Novo mesto je na zadnji seji določil, da mora biti v novomeških mesnicah meso razvrščeno po kakovostnih razredih, cene pa vidno označene, tako da potrošnik lahko kontrolira, s kakšnim mesom mu mesar streže.

DOPIŠUJTE V DOLENJSKI LIST!

V soboto popodne: nepravilno prehitavanje na avtomobilski cesti pri Trebnjem

Ali veste, na kakšni razdalji boste lahko varno prehiteli osebni avtomobil, ki vozi 100 km na uro, če ga prehitavate s 120 km na uro? Nič manj kot 1260 metrov potrebujete za ta podvig in nič manj kot 30 sekund časa vam bo vzelo! Ali je sploh kakšen odsek na avtomobilski cesti Ljubljana-Zagreb, ki bi bil popolnoma pregleden na dolžini 1260 metrov?

V novomeški občini je danes nekaj čez 2300 motornih vozil, od teh 1150 osebnih avtomobilov, 780 motornih koles in več kot 3000 mopedov - kar je več, kot je bilo vozil v novomeškem okraju leta 1959 in več kot jih je imela pred vojno vsa Slovenija! S porastom števila motornih vozil raste tudi število prometnih nesreč - Na avtomobilski cesti je največ nesreč zaradi prehitavanja, na drugih cestah zaradi alkohola

V smrt-prijatelj!

in nemalokrat za jas uidejo smrti. Na srečo je ta cesta tako široka, da trije prisebni vozniki osebnih avtomobilov lahko zvoziyo vstric...»

Sicer bi bilo nesreč še več. Nikoli pa ni mogoče pričakovati, da bodo vsi trije enako ocenili položaj in napravili dovolj prostora. Tako je Georgij Czegledy iz Budimpešte takoj po nesreči pri Beli Cerkvi 12. julija opoldne izjavil:

»Vozil sem po desni polovici v skladu z mednarodnimi cestnimi zakoni...» Čeprav bi se lahko umaknil še dober meter bolj na desno in prihranil tričetrt milijona dinarjev, kolikor je bilo škode na karamboliranih vozilih!

Koliko življenj še?

Malj Cvetko Starič je 4. avgusta popoldne pomagal materi in stricu pri žetvi blizu vasi Jezero ob avtomobilski cesti. Ko so se hoteli vrniti v Lukovko na drugi strani ceste na malico, sta šla mati in stric čez nadvoz, sedemletni Cvetko pa je stekel kar čez cesto, samo 100 metrov nad mostom.

»Cvetko!!!«
Prepozno, prepozno...! Otrok je obležal pod kolesi in noben materin krik ga ne more več priklicati. Zadnje kar je slišal, je bilo obupno cviljenje zavor.

Pred dobrim letom dnj je zaradi poškodb pri prometni nesreči umrl njegov oče...

To je bila letos že tretja smrtna žrtev zaradi prečkanja avtomobilske ceste. Čeprav je velika cesta stara sedem let, ljudje ob njej še vedno ne razumejo, da ni namenjena pešcem. Koliko življenj bo še treba, da si bodo to zapomnili? Pet, petnajst - kdo ve?

10.000 vozil na dan!

Pa tudi na drugih cestah niso pešci kaj bolj previdni. Samo za trenutek postojmo v ponedeljek popoldne na novomeškem Glavnem trgu. Zmešnjava pešcev, kolesarjev, avtomobilov, konjskih in volovskih vpreg je dobesedno babilonska. Čez trg gre vsak dan 10.000 vozil! (Povprečje za leto 1964: 8609 vozil na dan). Nesreče so zaradi manjših hitrosti lažje, vendar je tudi novomeški trg že zahteval smrtno žrtve!

Med 159 nesrečami v naši občini v prvem polletju 1965 jih je bilo samo 24 na avtomobilski cesti, vse ostalo pa na drugih cestah. Najnevarnejše so ceste II. in III. reda, najpogostnejši vzrok pa še vedno alkohol in neprimerna hitrost, ki botrujeta več nesrečam kot vsi drugi vzroki skupaj.

Prometna disciplina je več kot pomanjkljiva. Pešci se sprehajajo po cestah kakor se jim zdi, vozniki avtomobilov nesramno izsiljujejo prednost, češ saj imamo avtomobile - naj že ta perutnina (pešci) sfrči v jarke, kamor spada! Vozniki vpreg vozijo ponoči kar brez vseh luči in odbojnih stekel... Vsi skupaj pa, kdo bi jim mogel braniti, radi pogledajo v kozarec tudi čez tiste pol promile alkohola!

Kadar privijate plin na

svojem vozilu in kadar prečkate cesto: spomnite se Hüsnü Demiröza, ki je 5. julija pri Čatežu ubil sebe in vso družino, spomnite se Cvetka iz Lukovka, spomnite se vinjenega Jožeta Vidmarja, ki se je pri Ločnjem zaletel s Primo in bil na mestu mrtev! Spomnite se na 129 ljudi, ki so samo v prvih šestih mesecih tega leta izgubili življenje na cesti! Potem boste tudi pri plinu malo popustili...

M. MOSKON

Presunljiv krik sirene, ki je zaradi velike hitrosti avtomobila nihajoče zamrl v tuleči koloni vozil pod trebanjskim nadvozom, je v soboto ob 16.34 vsem naokoli zledenel kri v žilah. Rumenkast opel z nemško registracijo se je med prehitavanjem v svoji koloni, ki je drvela nekaj manj kot 100 kilometrov na uro proti Zagrebu,

srečal s kolono, ki se ji ni nič manj mudilo proti Ljubljani... Ljudje z avtomobilih so zadrževali sapo, za kaj več ni bilo časa. Opel je vozil med kolonama in - srečno ušel...

V prvo, v drugo, v tretje... kdo da več - plina? Na dražbi za življenje, včasih tudi za trideset življenj. Turek je zadnjič pri Čatežu pritisnil zvod do deske: sedem glav je šlo na en mah. Tako učinkovito kot vozniki osebnih avtomobilov, niso zna! moriti niti janičarji! Eno četrtno vseh nesreč v Sloveniji povzroče, skoraj toliko kot vsi drugi vozniki skupaj!

Komandir oddelka za varnost prometa na novomeškem odseku avtomobilske ceste Herman Škerlj pravi:

»Največ nesreč na avtomobilski cesti se zgodi med prehitavanjem. Vozniki, običajno taki s slabšimi stroji, ne znajo oceniti položaja, prehitavajo v ovinkih ali čez polno črto

Vezane vloge - višje obresti

Ostreje proti igralcem na srečo in razbijačem!

Na zadnji seji občinske skupščine Metlika so po poročilu sodnika za prekrške Slava Orliča razpravljali o igranju na srečo, ki se je v zadnjem času po vseh lokalih zelo razpaslo.

Občani lahko miselno upravljajo velike vsote denarja pri kartah, še večja škoda pa je v tem, da se navad starejših čedalje bolj oprijemlje mladina. Odborniki so ostro kritizirali tudi razbijanje steklene po gostilnah. Povedali so, da so nekoč mladi fantje razbili vse kozarce, tako da zjutraj gostilničar ni mogel streči!

Dostoj se pri preganjanju takih pojavov vse preveč upoštevali izgovore, kazni so bile prenizke in tudi prijav je bilo malo. Odborniki so na predlog predsednika skupščine sklenili, naj bi odslej pristojni organi kvartanje za denar, razbijanje in sploh kršenje javnega miru in reda najostreje preganjali. Pa še to: rečeno je bilo, naj kršilci tega odloka ne računajo na zaslombo in priporočila »stricev«, ker jih bodo neizprosno in dosledno preganjali.

Tako tudi naš gospodar in vojvoda, Bog ga ohrani, skuša in mora skušati, da ima oba življa, meščanski in plemenitaški, za podlago. Oba mora imeti na svoji strani. To pa ni lahko drugače mogoče nego da zdaj ustreza temu, zdaj onemu, zakaj dostokrat ne more obema naenkrat.

»Pa zakaj ne? Pravica, pravica -«

»Le stoj, daj mi, da izgovorim. Pravim, obema naenkrat ne more, ker se ne vežeta, ne ujemata. Kar je za naš meščane dobro, -«

»To je tudi za one ošabneže dobro!« seže mu zopet kupec v besedo.

»Pa vsaj meni jo, da ni, ali pa res ni dobro.«

»Tega ti ne pritrdim.«

»Ne? Stoj, da ti dokažem. Saj veš, koliko smo imeli lansko leto posla z dvema najimenitnejšima naših plemenitašev, z letem Turjačanom zavoljo spašnika in z Apfaltrerjem zavoljo gozda in ohribja. Veš, da prepira in pravde ni bilo pred konec, da je vojvoda sam razsodil to reč, hvala bogu in pravici vojvodovi, nam v korist. Vidiš precej, ta razsodba je bila za nas dobra, za one pa ne, ker so kolikor toliko svojih namišljenih pravic izgubili. In da zdaj zopet na to volitev deželnega poglavarja prideva, vidi se meni očito, da je vojvoda samo zato Jurija s Turjaka izvolil za glavarja, da bi to mogočno rodovino nekako utolažil za izgubo lanske pravde. Zdi se mi to prav modro, dasi bi jaz zaradi našega mesta želel si drugega, ker, kakor ga jaz poznam, Turjačan je človek, ki ne pozabi rad, kaj je nekaj bilo.«

»Kaj ne bi bil mogel koga izmed plemenitašev izbrati? Kaj mu neki morejo? On je vladar in, ko bi se mu kaj po robu stavili, za Boga in sveto Trojico, saj so še pesti še kje drugje ko po gradovih, ki bi vedele, kje se meč prime. Jaz pravim, vojvoda ni pomislil, da nam bo Turjačan vedno preglavico delal.«

»Nič se ne bojmo! S tisto pravičnostjo, katero nam je lani skazal, varoval nas bo tudi zdaj in sami tudi nismo tako slabi, da se ne bi mogli varovati.

JOSIP JURČIČ Hči mestnega sodnika

Čez ojnice svoje oblasti ne bo udarjal.

»Ali tebi bo pisan, Janez! Tebe pozna, on vé, da si ti tisti, ki si si največ prizadeval v onj pravdi, da si priče pripeljal pred vojvodo in največ govoril.«

»Kaj mi more storiti? Čisto nič! Jaz dopolnjujem svojo dolžnost, on svojo in še srečala se ne bova. Sicer pa jaz ne gledam toliko na lastni prid. Če mi meščanje toliko zaupajo, da me volijo za sodnika, branil jim bom pravico do zadnjega diha. Zdaj pa pojdiva! Pozdraviti ga moramo in sprejeti, ker je glavar po našem vojvodu postavljen, naj bo tak ali tak, ta ali oni.«

»Saj se vendar ne mudj tako. Posedi še malo, še nekaj bi rad govoril s teboj,« pravi kupec, toda z malo manj srečnim glasom, kakor je govoril poprej.

»No, kaj boš povedal?« vpraša sodnik.

»Ti, prijatelj, popolnoma sem obupal skoro, nič ne opravim.«

»Nad čim si obupal?«

»I, saj veš! Helena, tvoja hči, jaz ne vem, vse je zastoj. Kakor si prizadevam, ne opravim nič, zmerom je enaka, mirza, in se dela, kakor da ne bi razumela, kaj pravim.«

»Nič ne obupaj! Zenske so vse take. Pogodu jim je, če se jim moški klanjajo, samo sram jih je to svetu pokazati in delajo se, kakor bi bilo ravno narobe. Sramežljivost je najmočnejša čut v ženski, pa tudi ena najlepših in najboljših, zakaj mnogokrat jih obvaruje, da ne padejo. Le pogum, ne odjenjaj in, kar je meni storiti, to bom storil, kakor sem ti obljubil. Sicer sem Heleni že po strani dal vedeti,

kako ljubo bi mi bilo, da bi ti, ki si moj stari prijatelj, bil tudi moj sin, zet; ali naravnost ti še nisem povedal, ker menim, da se še ne mudi.«

»Jaz ne vem,« pravi Simon Grniščak in upre v tla oči, »tvoja hči je pač čudna deklica, vedno mi je na mislih, še sanja se mi o njej, rad jo vidim in rad hodim v tvojo hišo, ali kadar pred njo stojim, tačas sem ves drug. Tako mi nekako glavo zmeša, da sem ves neroden in še govoriti ne znam. Saj sicer imam vendar nekaj jezika!«

»Napaka je le to, da se tako preveč vdaš njenim muham. Zenske rade vidijo moža, ki jih po znanju in obnašanju nekako presega. Pa nič ne skrbi in ne obupaj. Kar naenkrat ne gre, tudi ne bi bilo lepo, da bi se ti kar koj na vrat obesila.«

»Zdi se mi, da sem že skoro prestar zanjo, zato -«

»Kaj še! Njena mati je bila tudi tako mlada kot ona in jaz v tvojih letih, ko sem jo vzela.«

»Kaj pa meniš, ali ne roji tvoji deklici še vedno tisti Lah Krištof Čiriani, ali kako se pravi človeku, ki naj bi ga zlodej -«

»A, beži, beži! Ne imenuj ga! Jaz bi mu že pot pokazal, da mi le pride blizu hiše. Tudi njej sem že govoril o tej reči, kakor sem spredel, ne mara čisto nič zanj. Ko bi pa res kaj imela z njim, potem že vem, kako moram kakor oče varovati čast in poštenje svoje hčere.«

Rekši, vstane sodnik in se odpravlja. Simon Grniščak pa se je bil tako zamislil v nekaj, da se s stola ni vstal.

»Če ne greš z menoj,« pravi sodnik, »pa idi k Heleni. Menim, da se je že opravila. Zelim ti veliko sreče pri njej, zakaj, kakor sem ti že odkritosrčno povedal, rad bi videl zaradi tebe in zaradi sebe, da bi bil ravno ti moj zet. Le ravnaj se po mojih svetih in vse bo prav hodilo. Saj se bova še kaj videla!«

